

22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

† Κυριακή Γ' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Βασιλείου ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας
(†362). Καλλινίκης μάρτυρος (†252).

Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ζ'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§38-40).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\overline{\alpha\gamma\omega}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

$\overline{\alpha\gamma\omega}$
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overline{\alpha\gamma\omega}$ ευ

λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου $\overline{\alpha\gamma\omega}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ^{Γα} ω σου τον θα να τον η

Νη Πα Νη
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σνι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι ι
 τε ευ μα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαντι εν σοι δοξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου ^Δ₂
 δοξα τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κς ς
 σου ου ου ^π₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ²² ως Βα σι λε
 α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ²² και
 Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ²² γυ
 ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ²²
 Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
 τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
 φο ο ρω ε γερ σει σου ²² α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι 22

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Γα Νη 22
ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους

ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε 22 εκ λακ κου

και βυ θου πται σμα των α να γα γε 9 22 συ γαρ τους υ πευ

θυνουστη α μαρ τι α ε σωσαστε κου σα την σω τη

Μ Νη 22
ρι ι αν 22 η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω

Παρ θε νος και με τα το ο κον Παρ θε ε νος 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε 22
σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ

τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος 22 και των θυ ρων κε

κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στη ση πα αν των α

να στα σις 22 πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η

μιν 22 22
κα τα το με γασου ε ε λε ε ος 22

Δόξα.

Ε 22
πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι 22 και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λεγον προς
ε αυ τας τις απο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας
τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σα ρ κω θη ο λυ τρω της του
κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τη ρ και Πα ρ θε ε
νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα
α ση τη οι κου με ε νη

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ
ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ρ

Εν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
γυ υ μνω ω σεν ου πε ρ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει

 σφε ρει νε ε κρωω σιν ^ε_{7x} του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον

 της ζω ης το εν δυ μα ^ν_{δ2} αν θρω ωποις φε ρον ε πα α

 γη ε πι της γης ^Δ_{δ2} και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη

 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον ^ν_{δ2} Θε ω εν

 πι ι στει λα οι ^Γ₂₂ συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν ^Δ_{δ2} Πληρης

 δο ο ξης ο οι οι κο ος ος ^ν_{δ2}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:
 ο οι οι κο ος σου ου ου ^ν_{δ2}
 * * *

Εὐλογητάρια οὐ φάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

 πα θει ει ας ^Γ₂₂

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας
με τα δα κρου υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα ^Δ α ει ζω ο τρο φι α ας ^Γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^Γ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ^Γ

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των ^Γ εξ ου σο φι α συ νε σις φο βοσ αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος ^Γ

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται ^Γ

Τ ου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας ^Γ

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **22** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **22**

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει **22** προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των **22**

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον **22** ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω **22**

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα **22**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **22** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **22**

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ
Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν

αμαρτιαις εκισση σε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω δωδωδωδωδω γα αρ αλη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σου ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐετη δεσποοτα

Χ

Ραντιεις με υσωπω και καθαρισθηησο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι ^θ

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^θ

A πο σρεψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^θ

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^θ

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ ^Δ και
το Πνευ μα στ ο α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^θ

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πιστρεψσ ^εσι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την
δι και ο συ νησθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιθ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

^{Nη}
T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νόν μοι οι
 τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
 γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
^{Nη}
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα. ρ

^{Πα}
^χ
E λε η σον με ο θε ος κα τα το με
 γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ

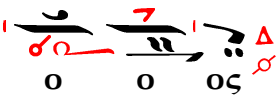
^{Nη} ^{Πα}
T α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων
 μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο

 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο

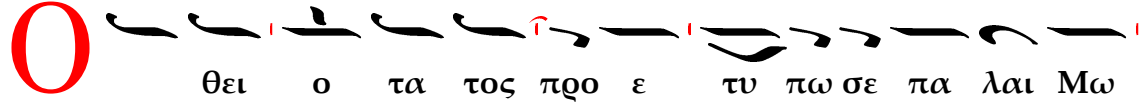
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μόνον, εἰς ἡ'.
 Ποῖημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

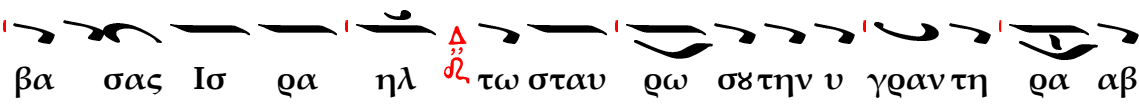
Ἦχος Πα ρ

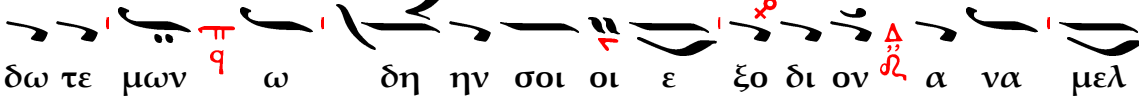
Ο θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω

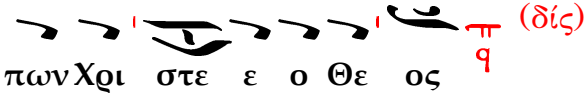
 σης εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι

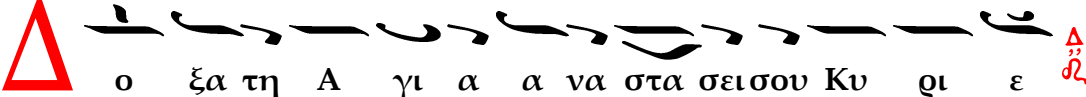
 βα σας Ισ ρα ηλ τω σταυ ρω σθτην υ γραντη ρα αβ

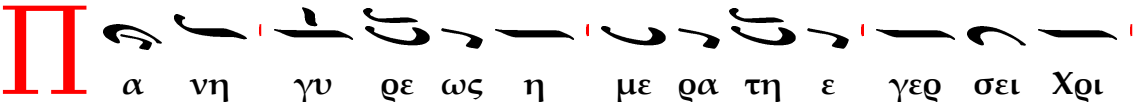
 δω τε μων ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να μελ

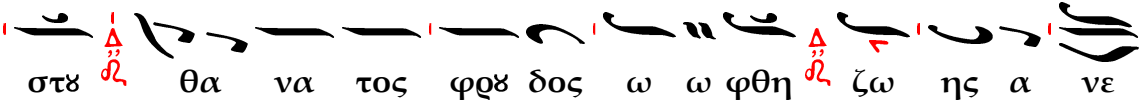
 πων Χρι στε ε ο Θε ος (δίς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σειςου Κυ ρι ε

Π α νη γυ ρε ως η με ρα τη ε γερ σει Χρι

 σθθ θα να τος φρδος ω ω φθη ζω ης α νε

 τειλεν αυ γη ο Α δαμ ε ξα να στας χο ρε ευ ει χα

 ρα δι ο ο α α λα λα ξω μεν ε πι νι κι ον

α α δο ον τες

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Π ρο σκυ νη σε ως η με ρα τς τι μι ου σταυ

ρς δευ τε προς τς τον πα αν τες της γαρ ε γερ

σε ως Χρι στς τας αυ γας φωτο βο λων προ τι ι θεται

νυν αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι κως α γα

λλο ο με ε νοι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε πι φα νη θι ο με γας τς Κυ ρι ς σταυ

ρος δει ξον μοι ο ψιν θει ει αν της ω ραι

ο τη τος σς νυν αξι ον προσκυνη την αι νε σε

ως σς και γα αρ ω ως εμ ψυχω σοι και φω νω και

προσ πτυ υσ σο ο μαι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α ι νε σα τω σαν συμ φωνως ου ρα νος και η

γη ο τι προ κει ται πα α σιν ο παμ μα

κα ρι στος σταυ ρος ω πα γεις σωμα τι κως ε τυ
υ θη Χρι στος αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι
κω α γα λλο ο με ε νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ω Τρι ας τοις χα ρα κτηρ σιν ω Μο νας τη μορ

φη Πα τερ Υι ε και Πνε ευ μα η ο μο

δυ να μος Ε νας εν βλ η και θε λη σει και κρα α

τς αρ χη τον κο ο σμο ον σφ φυ λα ττε την ει ρη

νην βρα βε ευ ου ου σα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Π ει ραν ο λως η Παρ θε νος μη ει δυι α αν

δρος α σπο ρον τικ τεις βρε ε φος α χρα ντον

φε ρεις το κε τον τον των ο λων ποι η την Χρι

στο ον τον θε ον αυ το ον ε εκ δυ σω πη σον ει

ρη νευ σαι τα συ υμ πα αν τα

Ὁδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Σ τε ρε ω σον Δε σποτα Χρι στε τω σταν ρω σ

εν πε ετρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι

τον νεν εχ θρα 8 προ σβο λαις τδ δυ σμε νης μο νος

γαρ ει α α γι ι ος

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Δ ευ τε α σμα α σω μεν και νον την κα τα λυ σιν

α α δα πα νη γυ ρι ζον τες εκ γαρ τα τα φθ

Χρι στος α νε ε στη τον θα να τον ε λων και σω

σαστα συ υμ πα αν τα

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Δ ευ τε α ρυ σω με θα πι στοι εκ εκ κρη νης βου

8 8 σης υ δω ρ φθι ρο με νον α λα πη γην φω

τι σμη σταν ρθ 8 προ σκυ νη σει τδ Χρι στδ εν ω

και καν χω ω με ε θα

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Π α λαι ον ε τυ π⁸Μω υ σης ^Δταις πα λα μαις
σταυ ρο ον σ⁸ νυνπροστυ σσο με νοι ^πτον νο η τον
Α μα ληκ ^Δτρο π⁸ 8 με θα Δε σπο τα Χρι στε ^Δδι
8 και σε σω ω σμε ε θα ^π9

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ

Ο μ μα σι και χει λε σιν αγ νοις ^Δα να κρ⁸ ον τεσ
με ε λοσ α γαλ λι α σε ως ^πτον τ⁸ Κυ ρι 8
σταυ ρον ^Δχα ρα α προκυ νη σω μεν πι στοι ^Δκρο τ⁸ν
τεσ εν α α σμα α σι ^π9

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ε να υ πο στα σε σι τρι σι ^ΔΘε ον α να ρχον
σε ε βω μη δι αι ρ⁸ με νον ^πτη της ου σι ας
μορ φη ^ΔΠα τε ε ρα Υι ον και Πνευ μα ζων ^Δεν οις
βε βα πτι ι σμε ε θα ^π9

Κ αι νυν και α ει και εις τ⁸ς αι ω νας τω ναι ω
νων α μην ^Δ

ν βα τω Μω σης σϷ τυ πι κως το μυ στη ρι ον
 πα α λαι σε μνη ε ω ρα κεν ως γαρ ε κει νη
 η φλοξ το πυ υρ της Θε ο τητος την σην νη δυν
 ου κα τε ε φλε ε ξε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
 Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ·
 δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη,
 λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
 ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος
 τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες
 σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα
 φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ
 καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ
 βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· *
 ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

ᾠχος Δι-θ

σταυ ρο ος σϷ Κυ ρι ε η γι ασται εν
 αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα τοις α σθε νϷ
 σιν εν α α μα ρ τι αις δι αυ τϷ σοι προ σπι πτο μεν ε

λε η σον η μας

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σ η με ρον το προ φη τι κον πε πληρω ται λο γι

ον ι δα ς γαρ προ σκυ νθ μεν ει εις τον το πον

ς ε στη σαν οι πο δε ες σθ Κυ ρι ε και ξυ λθ

σω τη ρι ας γευ σα με νοι των εξ α μαρ τι ι ας

πα θων ε λευ θε ρι α ας ε τυ χο μεν πρε

σβει ει ει αις της Θε ο το κθ μο νε φι λαν

θρω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τθ σταυ

ρθ ς ς ς ς ς ς σθ τα θε με λι α ε σα

λευ θη τθ θα να τθ Κυ ρι ε ον γαρ κα τε πι ε

πο θω ω ο α δης α πε λυ υ σε τρο ο ο μω

ε δει ξας η μιν το σω τη ρι ον σα α α γι

ε και δο ξο λο γυ μεν σε Υι ε Θε υ ε λε

η σον η μας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι

ον σα τον ε κς σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω

και α να στα αν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε

ον ημων σω θηναι τας ψυ χας η η μω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· * Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλᾶτος, δύο τοῖς ληστεύσασι, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι· τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερευῆσθαι τὸν Ἄδᾶμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλω δοθέντας μοι·

ξύλον γὰρ τούτους * εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχ. Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν,
Τετροημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσση,

Τὰς καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσις ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,

Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας ἐν ἔτει ,αωιδ΄ (1814), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βαῖα κρατῶν ἠδὲ Σταυρόν, παμμάκαρ,

Εὐθυμος, Εὐθύμιε, χωρεῖς πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου, πρώτου ἐπισκόπου Ναρμπὸν (Ναρβώννης-Narbonne) τῆς ἐν Μεσημβρινῇ Γαλατίας, ἐν ἔτει σϞ΄ (290) εἰρηνικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Παῦλος Ναρμπὸν ἐδείχθη ἄλλος Παῦλος,

Ἐν φωτὶ Χριστοῦ ταύτην φαιδρῶς φωτίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου νέου ἱερομάρτυρος Βασιλείου, ἐπισκόπου Πριλούκι ἐν Οὐκρανίᾳ, ἀθλήσαντος διὰ τυφεκισμοῦ ἐν ἔτει ,αθλ΄ (1930).

Στίχ. Πίστιν σταθερὰν ὡς βάσιν βίου ἔχων,

Ἦθλησε Βασίλειος Πριλοῦκ δοξάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία μήτηρ ἡμῶν Σοφία, τοῦπίκλην Γρίνεβα, ἡγουμένη τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίας Σκέπης ἐν Κιέβω, ἡ ὁμολογήτρια, εἰρηνικῶς τελειοῦται ἐν ἔτει ,αθρμ΄ (1941), ἔτι δὲ καὶ μνήμη τελεῖται σὺν αὐτῇ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς πατρὸς Δημητρίου τοῦ Ἰβάνωφ, τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐν ἔτει ,αθρλδ΄ (1934) μαρτυρικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Θυγατέρα σὺν πατρὶ ὁμοφώνως τιμᾶν θέμις,

Ὡς Χριστῷ ἐκ ψυχῆς ταχθέντας ὁμοφρόνως.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,

Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ

διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

ᾠχος 4 Πα ρ

ὠδὴ α'

Ο θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω
σης ε εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι
βα σας Ισ ρα ηλ τον ζαυ ρον σθ την υγ ραν τη
ρα αβδω τε μων ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον
μελ πων Χρι στε ε ο Θε ος

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Δεσ πο τα Χρι στε τω ζαυ ρω σθ
εν πε ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι
τον νεν εχ θρα σ προ σβο λαις τε δυ σ με νος
γαρ ει α α γι ι ος

ὠδὴ δ'

Ε πι ζαυ ρου σε δυ να τε φωσ τηρ ο με γας

κατι δων τρο μω ε παρ θεις τας α κτι ι νας συ
νε ε στει λεν ε κρου ψε πα σα δε ε κτι ι σις υμ
νησεν εν φο βω την ση ην μα κρο θυ μι αν
και γαρ ε πλη ησθη η γη τηςσης αι νε ε σε ε ως
ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι ζοντες σε α νυ μνθ ς μεν Σω τηρ τς
κο ο σμθ ει ρη νην ευ ρα α με νοι τω ζαυ ρω
σθ δι ου ου α νε και νισας το γε νος το ο αν θρω
πινον φωςπροσα νε σπερον α αγωνη μας

ὠδὴ ς΄

Τ ον τυ ποντς θει ς ζαυ ρου Ι ω νας εν κοι λι
α του κη η τς τε τα με ναιςπα λα αμαιοσπρο δι
ε χα ρα ξε και α νε θε ρε σε σω σμε νος
του θη ρος τη δυ να μει σθ Λο ο γε

ὠδὴ ζ΄

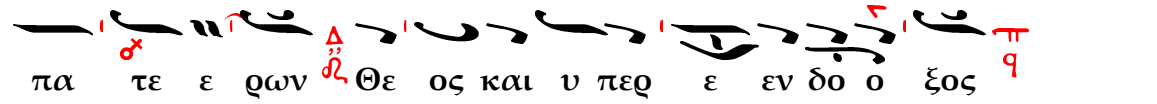
Φ λο γω σε ως ο παι αι αι δας ρυ σα μενος
σαρκα προσ λα βο με νος ηλ θεν ε πι γης και

 εν σαυρω προσηλωθεις σωτηριαν ημιν εδω

 ρηησαατο ομοονος ευλογητος των

 πατεερων Θεος και υπερ ενδοξος

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 και ὑπερυφθῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Xειρας εν τω λακκω βληθει εις των λεοντων

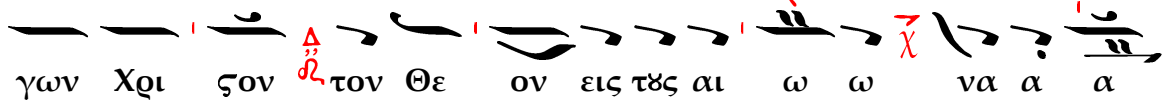
 ποτε ομεγας εν προφηηταις σαυροειδως

 εκπετασας Δα νι ηλ αβλαβης εκ της

 τσϛτων καταβρωω σεως σεσωσαι ευλο

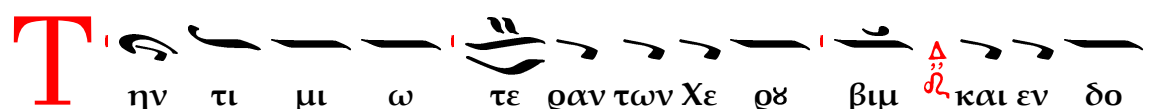

 γων Χριστον Θεον εις τς αιωω νααα

 ας

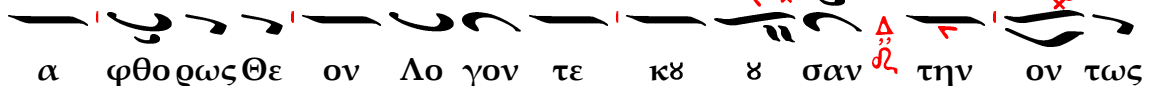
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Tην τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο

 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι

 αφθρωσθεον Λογον τε κςϛσαν την οντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2^οΤι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3^οΤι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

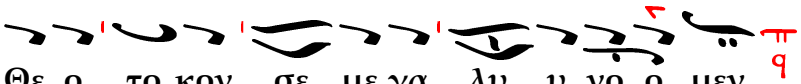
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4^οἘποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

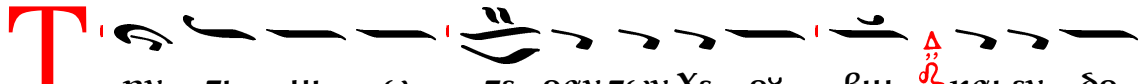
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν ^Δ την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

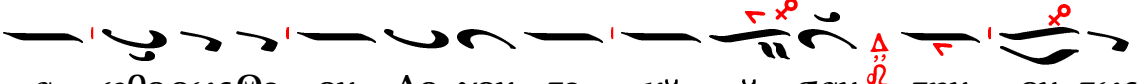
^Δ

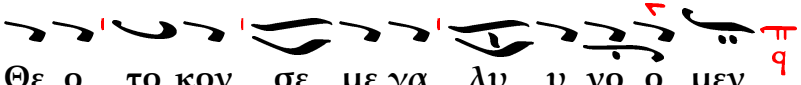
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

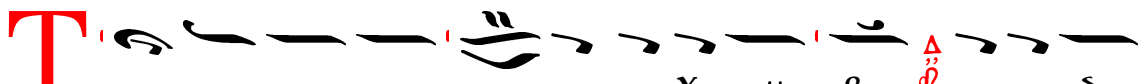
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν ^Δ την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

^Δ

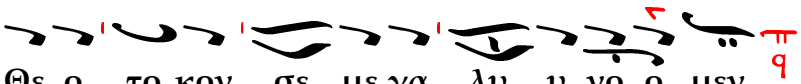
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

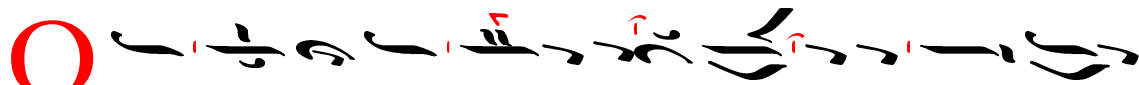

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν ^Δ την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

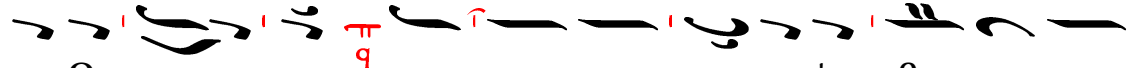

ὡδὴ θ'

Ω μη τερ Παρ θε ε νε και Θε ο το κε α

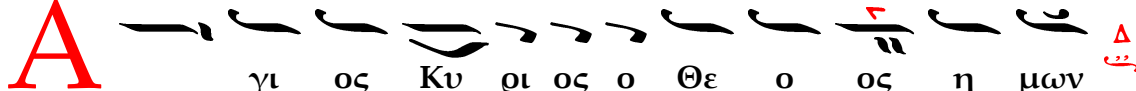
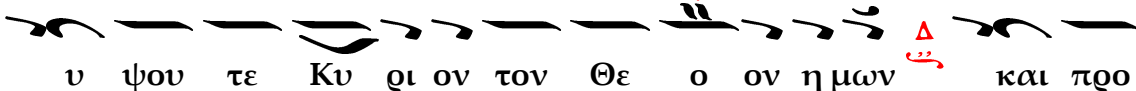
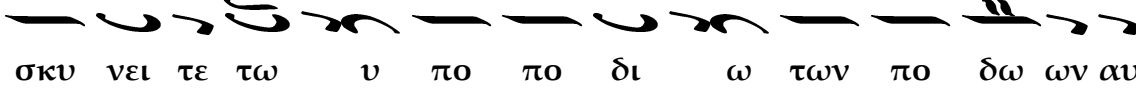

 ψευ δης ^π η τε κου σα α σπο ο ο ρως Χρι στο ον

 τον Θε ον η μων τον εν ζαυ ρω υ ψω θεν τα σαρ

 κι σε ε οι πι στοι α παντες α ξι ι ως συν

 του τω νυν μεγα λυ υ νο ο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι
 Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

Ἦχος Δι-θ

O

 τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

 ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον

 ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης

Χρι στῶ ο ον ἡ γα ἀ πα ε τρε χον δε ε
 οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α
 εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η
 ης ην δε το σῶ δα ρι ον χω ω ρις τῶ
 των δι ο πα λι ιν η συ υ χα σαν τον Χρι ι ζον
 ε ε ως ει ει δον

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ.

Σ ταν ρον Χρι στῶ τον τι ι μι ον ση με ρον
 προ ο τε θε εν τα ι δον τες προ σκυ νη η σω μεν
 και πι ι στως ε ευ φραν θω ω μεν κα τα σπα ζο με ε
 νοι πο ο θω τον ε εν τῶ τω ω θε λη η σει σταυ
 ρω θεν τα α αι τῶ ῶ με νοι Κυ ρι ον α α ξι
 ω ω σαι παν τας η μα α ασ τον Σταυ ρον τον τι
 μι ον προ ο σκυ νη η σαι και φθα σαι την Α
 να α στασιν παν τας α κα α τα κρι ι τως

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

T ο ξυ λον εν ω Πα αν σε μνε ^Δ τας α α χραν
τς ςς πα λα α μας ^θ υ περ η μω ων ε ξε ε τει
νε ^Δ προ спа α γεις ο ο Υι ο ος σθ ^θ νυν εν σε βως προ ο
σκυ νς ςς μεν ^Δ δος η μιν τη ην ει ρη η νην ^θ και
τα κο σμο σω τη η ρι α ^Δ φθα σαι παν σε ε πτα
Πα α θη και την λαμ πρα α α α αν ^Δ και κο σμο
χαρ μο συ νον προ ο σκυ νη η σαι ^θ τς Πα σχα
κυ ρι ω ω νυ μον ^Δ και φω ω σφο ρο ον η με ε
ραν ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Π^{Νη} α σα πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον
Κυ ρι ο ον ^{Νη} αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων ^Δ αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω ^ϛ

A ^{Nη} ^{Γα}
ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε ^{Nη} ²² ^{Γα}
λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πα ^{Γα} ²² ^{Γα} ²²
σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι
πρε ^{Γα} ²² ^{Γα} ²²
πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

^χ ^{Γα} ^{Nη} ^Δ ²²
Tου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο
^{Γα} ^χ ²² ^{Γα} ²²
ξα αυ τη ε σται πα σιτοις ο σι ι οισ αυ τξ

A ^{Nη} ^{Γα}
νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
^{Nη} ²² ^Μ ^{Γα}
σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
^{Nη} ^Μ ^{Γα} ²²
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

^χ ^{Γα} ^{Nη} ^Δ ²²
Aι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ τξ
^{Γα} ^χ ^{Γα}
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως
^χ ²²
αυ τξ

A ^{Nη} ^{Γα}
να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
^{Γα} ²² ^{Γα} ²²
μο νο να να μα αρ τη τον

^χ ^{Γα}
Aι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις αυ

Νη Γα Χ
τῷ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω

συ ὑψησαὺ τῷ

Χ ριστοῦ τῆς ἀναστάσεως προσκυνοῦντες οὐ πάντο

μεθαυτοὺς γὰρ ἡμεῖς ἐσώσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡ

μῶν Ἄγαγιος Κύριος Ἰησοῦς ὁ δεῖξαστήν

ἀναστάσιν

Χ Γα Νη Δ
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχοσάλπιγγος αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα

Τ ἰανταπόδωσωμέντω Κύριε ἰωπερὶ

πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν διημάς Θε

ὸς ἐν ἀνθρώποις διὰ τὴν κατὰ φθῶρει

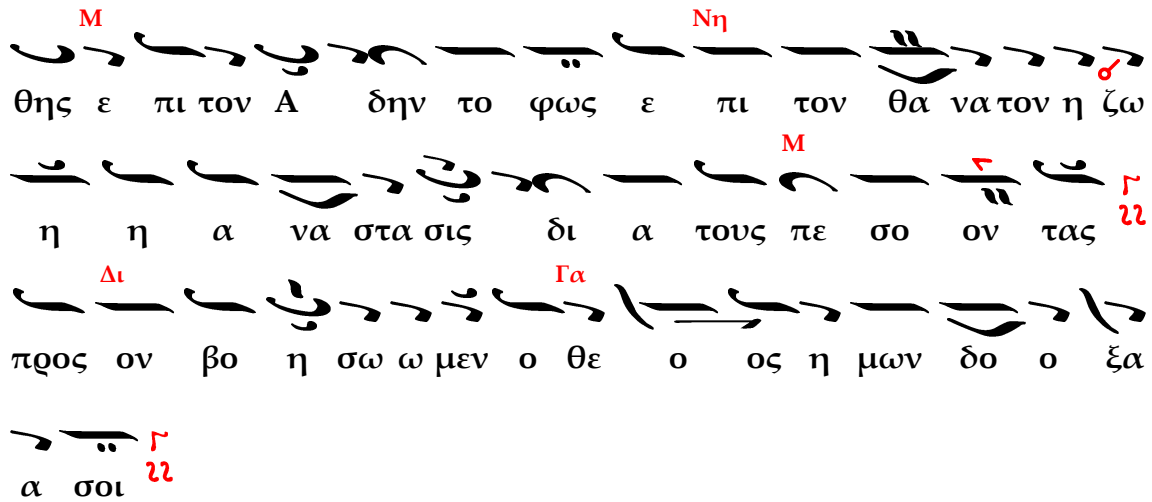
σαν φύσιν ὁ λόγος σαρκὸς ἐγενετο καὶ ἐσκήνω

σεν ἐν ἡμῖν πρὸς τοὺς ἀχαριστοὺς ὁ εὐεργε

τῆς πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτῆς πρὸς τοὺς

ἐν σκοτεινότητι ἐν ὁμηλίοις τῆς δι

καὶ ὁ συῦψης ἐπιτόνσταυρον ὁ ἀπα

Καὶ τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ὕδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ...

Στίχ. ζ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες τὸ Εὐλὸν τὸ ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν ἀρδομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὕδατι τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. η'. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

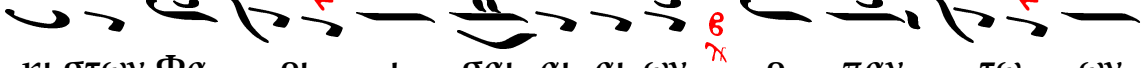
Ἐκκλησίας ἐδραίωμα, βασιλέων κραταίωμα, μοναζόντων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Ἦχος πδ' Νη

 Πνε ε ε ευ μα α α τι ^ν

T^{Nη}

 ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω μη ην των κα

 κι στων Φα ρι ι σαι αι αι ων ^θ_χ ο παν τω ων

 Κυ ρι ι ος ^θ_χ πα ρα βο λι κως εκ φε ευ γει ει ν ταυ

 την ε δι ι ι ι δα α α α ξεν ^ν και μη η υ ψη

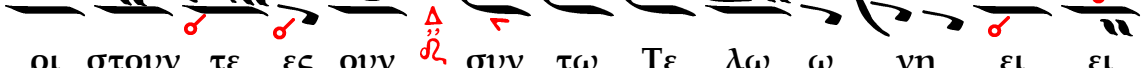

 λο φρο ο νει ει ν παρ ο ο ο δι φρο ο νει ν ^Δ_δ παν

 τας ε παι αι αι αι δε ε ε ευ σεν ^ν υ πο γραμ

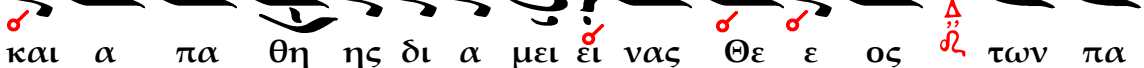

 μος και αι τυ υ πος ^Δ_δ ο αυ το ος γε νο ο ο

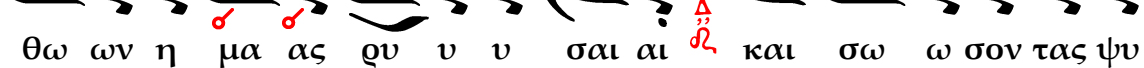

 με ε ε ε νος ^Δ_δ με χρι σταν ρου και θα α να α α του ^Δ_δ

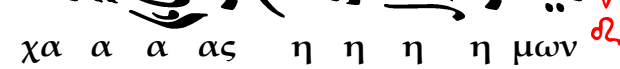
^{Nη}

 ε αυ το ον ε κε ε ε ε νω ω ω ω σεν ^ν ευ χα

 ρι στουν τε ες ουν ^Δ_δ συν τω τε λω ω νη ει ει

 ει πω ω ω μεν ^Δ_δ ο πα θω ων υ υ περ η η μων ^Δ_δ

 και α πα θη ης δι α μει ει νας Θε ε ος ^Δ_δ των πα

 θω ων η μα ας ρυ υ υ σαι αι ^{Πα} και σω ω σον τας ψυ

^{Nη}

 χα α α ας η η η η μων ^ν

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς ἦχον δ' ἀγία

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι-θ

ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο
 ξα εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω
 και ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν
 αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι

α
Υ μνθ ς με εν σε ευ λο γθ μεν σε ε προ
 σκυ νθ μεν σε δο ξο ο λο ο ο γθ ς με ε εν
 σε ευ χα ρι στθ ς ς με ε εν σοι δι
 α την με γα λην στθ ς ς δο ο ο ο ο ξαν
Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ
 πθ ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το
 ο ο κρα α α α τωρ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε
 μο νο ο γε ε ε νες Ι η στθ ς Χρι ι στε
 και Α γι ο ο ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος
 μνο ο ος τθ Θε ε ς ο ο ο Υι ο ο
 ος τθ Πα τρος ο αι αι αι ρων την
 α μαρ τι ι ι αν τθ κο ο ο ο σμ ε λε η η
 σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ω ν τας α μαρ
 τι ας τθ ς ς κο ο ο ο ο ο σμ

Π ρο ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων ο
κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω ων τς ς
Πα τρος και ε λε ε η η η σο ον η η

η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ
ει μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σης Χρι ι
ςος εις δο ο ο ξαν Θε ς ς Πα τρο ο ος

α α α α μην

Κ α θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο
γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο

νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να και εις τον αι ω να τς ς ς αι αι ω ω

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε
εν τη η με ρα α τα α αυ τη α να μαρ

τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι

αι η η η μας

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ο Θε

ε ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η

μων και αι αι Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα

σμε ε ε νο ον το ο νο ο μα α α σθ εις τς αι

ω ω ω να ας α α α μην

Γε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το

ε λε ο ο ος σθ ε φη η μας κα θα α α

περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα

ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα

α α α α σθ *τρεις*

Κυ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε

νε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε **Ε** ε

ε λε ε η η σο ο ον με ι α σαι

την ψυ χη η η ην μ^Δ ο τι η η η μα αρ
το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον
δι δαα ξο ο ον με ε τ^{Νη} ποι ειν το ο θε λη η μα
α α α σα ο ο τι συ ει ο θε ο ο ο
ο ος μ^Δ

Ο ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν
τω ω φω ω τι ι ι σα ο ψω ω ω με
θα φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σα
ο τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε

Α γι ο ο ο ος ο θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι
σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε
λε ε η η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι
ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

A ^{Δι} α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ^{Β8}
^{Πα} ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^{Δι} ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

A ^{Δι} γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε ^{Β8}
^{Πα} η η σον η η μα α α α α α α α α α α α
^{Δι} α α α α α ας ^Δ

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί»,
 θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ
 θυμιῶν κύκλω τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ
 τροπάριον

⁷Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

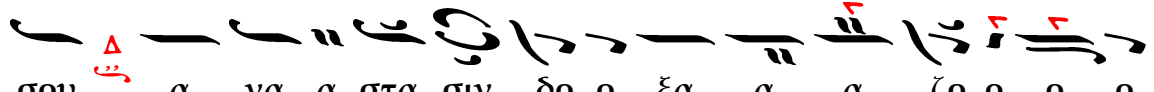
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ ^Δ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ $\frac{1}{9}$ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος $\frac{1}{9}$ και
 το σον φυ λα α των ^Δ δι α τσ σταυ ρου σ $\frac{1}{9}$ πο ο λι ι
 τε ευ μα $\frac{1}{9}$

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα
 προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον

⁷Ἦχος $\frac{6}{9}$ Δι - θ

T ^{Δι} ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε

 ε ε σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν

 σου α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο

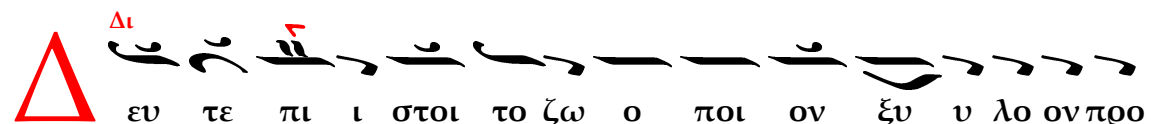
 μεν

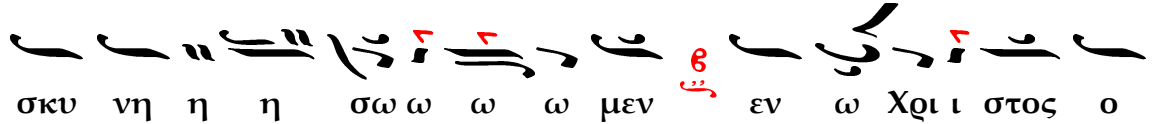
ὄν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

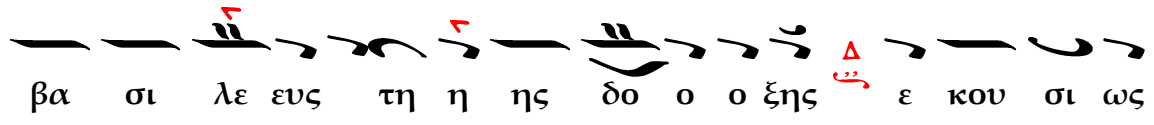
Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα.

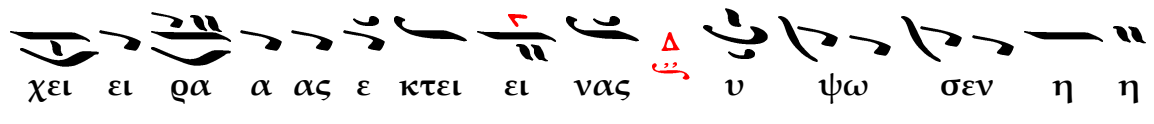
Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

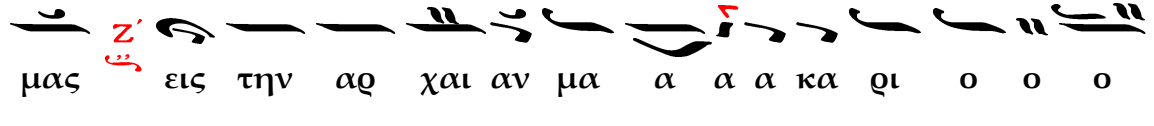
Ἦχος Δι-Ϡ

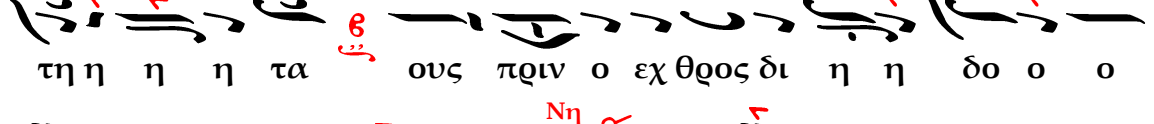

 Δι ε ν τε πι ι στοι το ζω ο ποι ο ν ξυ υ λο ο ν προ

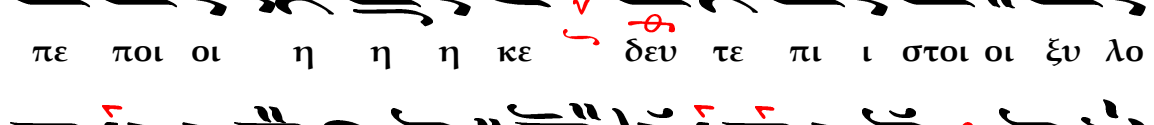
 σκυ νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι ι στος ο

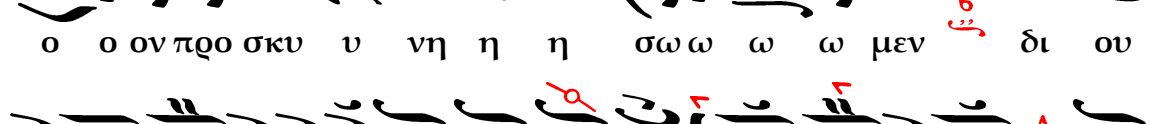
 βα σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως

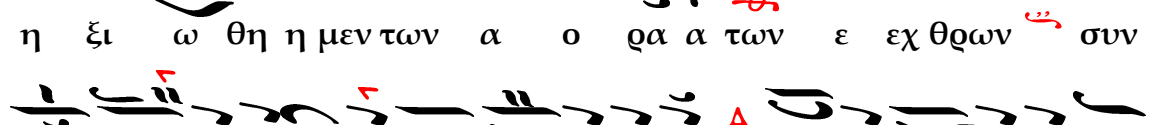
 χει ει ρα α ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η

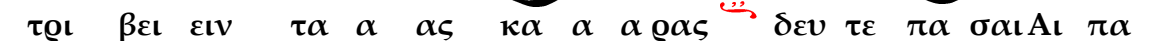
 μας εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο

 τη η η η τα ο υς πριν ο εχ θρος δι η η δο ο ο

 νη η ης συ λη η σας ε ξο ρι ι στους θε ου ου

 πε ποι οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο

 ο ο ο ν προ σκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι ου

 η ξι ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχ θρων συν

 τρι βει ει ν τα α ας κα α α ρας δευ τε πα σαι Αι πα

τρι αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι

ου ου υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σω ω ω ω

μεν ^θχαι αι ροις Στα α α αυ ρε ^{Νη} του πε σο ο οντος

Α α δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις

^{Δι} εν σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις

η μω ων κα α αυ χω ω ωνται ^Δ ως τη ση δυ να

μει Ι σμα η λι την λα α ον ^Δ κρα ται ω ω ωως

υ πο ο τα α ατ το ο ο ον τες ^θ σε νυ υν με

ε ε τα φο ο βου ^Δ χρι στι α νοι α α σπα ζο ο

ο ο με ε ε ε νοι ^Δ τον εν σοι προ σπα γεν τα

Θε ε ον ^Δ δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε

γο ο ο ον τες ^θ Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω

θεις ^Δ ε λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι

λα α αν θρω ω ω ω πος ^Δ

^{Νη} Ηχος ^{πδ} Νη

^{Νη} Σ η η η η με ε ε ε ρον ^{νδ} ο Δε σπο της ^{Δι}

τη ης κτι σε ε ως και Κυ ρι ος τη ης δο ο ο ξης
 τω σταυ ρω προ ο οσ πή γνυ υ ται και αι τη ην πλευ
 ραν κε ε ε ντα α α α ται χο λης και ο
 ξυ υ ρς γευ ε ε ται ο γλυ κάσ μο ος της Εκ
 κλη η η σι ι ι ι ας στε φα α νον εξ α
 καν θων πε ε ρι ι βα α αλ λε ε ε ε ται
 ο κα λυ υπ των ου ρα α νον τοις νε ε ε ε
 φε ε ε ε σι χλαι ναν εν δυ ε ται αι χλε ε ευ
 ης και ρα πι ζεται η λι νη η τη χει ει ρι ο
 τη χει ρι ι πλασας τον α α α αν θρω ω ω
 πον τον νω ω τον φρα γγε ε λυ υ υ ται ο
 πε ρι βα α λλον τον ου ρα α νον εν νε φε ε ε
 λαι αις εμ πτυ σμον και αι αι μα στι γα α ας
 δε χε ε ται ο νει δι ι σμς και κο λα φι ι σμς και
 παν τα υ πο ο με ε ε νει δι ε με ε τον κα
 τα α α α κρι ι ι ι τον ο λυ τρω τη ης

μυ και Θε ε ε ος ι να σω ω ση η κό

ο ο σμοον εκ πλα α νησως ε ε ε ευ σπλα α α γ

ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΡΑ
χνος

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Σ η με ρον ο α προ σι τος τη ου ου σι ι ι

α προ σι τος μοι οι γι νε ται αι και πα σχειει

πα α θη ε λε ευ θερων με τω ω ω ν πα α α

α θων ο φω ως πα ρε ε χων τυ υ φλοις υ πο α

νο μων χει λε ων ε εμ πτυ ε ται αι και δι

δω σι το ον νω ω τον υ περ αι χμα λω των εις

μα α α στι ι ι ι γας του ου το ον η α α γνη

Πα ρ θε ε νος και αι Μη η η τη ηρ ε πι Σταυ

ρου ου θε ε ω ω ρου ου ου σα α ο δυ υ νη ρως

ε φθε ε ε ε γ γε ε ε ε το οι οι μοι τε ε ε

κνον ε ε μον ^π9 τι του ου το ο πε ποι οι οι
 η η η η κας ^Δ2 ο ω ραι αι ο ος κα α α λλει πα ^{Νη}
 ρα πα α αν τας βρο ο τους ^Δ2 α πνου ους α α α μορ
 φο ο ος φαι αι αι αι νη ^ν2 ουκ ε χων ει δος ου ου
 ου ου δε ε κα α α λλο ος ^ν2 οι μοιτο ε ε μο ο ον
 φω ως ^ν2 ου δυ να α α μαι υ υ υ πνου ουν τα
 κα θο ο ο ρα α α αν σε ^ν2 τα σπλα αγχνα τι
 ι τρω σκο ο μαι και δει νη η μοιρο ομ φαι αι αι α ^β7x
 την καρ δι αν δι ε ε ε ερ χε ε ε ε ται ^Δ2 α
 νυ μνω σου ου τα α πα α α θη προσ κυ νω σου ου ^{Νη}
 το ε ε ευ σπλα α α αγχνον ^Δ2 μα κρο θυ με Κυ ^{Πα}
 υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι οι οι οι ^{Νη}
 οι ^ν2

Κ ^{Νη} αι νυ υν και α α ει ^β7x και εις τας αι αι ω
 ω ω νας ^β7x των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^ν2

Σ^{Νη} η η η η με ε ε ε ρον το προ φη τι
 κον πε πληρω ται αι αι λο γι ι ον ι δε γαρ προ
 σκυ υ νυ υ υ μεν εις τον το ο ο ο ο πον ου
 ε στη ησανοι πο δεσ ος υ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε και ξυ λω σω τη ρι ι ι ι ας γε ευ σα
 με ε νοι των εξ α μαρ τι ι ι α α ας πα α θων
 ε λευ θε ρι ι ι ι ι ας ε ε τυ υ υ υ υ
 υ υ χο ο ο ο μεν προ σβειαις της Θε ο ο το ο ο
 κου μο νε φι ι λα α α αν θρω ω ω ω πε ε
 ε ε ε ε ε **Σ. Ι. ΚΑΡΑ**

Ἦχος Δι-Ϸ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην
Σ η με ρον το προ φη τι κον πε πληρω ται λο γι
 ον ι δε γαρ προ σκυ υ νυ υ υ μεν ει εις τον το πον

8 ε στη σαν οι πο δε ες σα Κυ ρι ε και ξυ λθ
 σω τη ρι ασ γευ σα με νοι των εξ α μα ρ τι ι ας
 πα θων ε λευ θε ρι α ας ε τυ χο μεν προ
 σβει ει ει αις της Θε ο το κς μο νε φι λαν
 θρω πε ε ε

Ἦχος Γα φ

A να στα ας εκ τς μνη ματος και τα δε σμα α
 δι αρ ρη η ξας τς **M** Α α δς ε ε λυ σας το κα τα
 κριμμα τς θα να τς Κυ ρι ε πα αντας εκ των πα γι δων
 τς εχ θρς ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις
 Α πο στο λοις σα εξ α πε στει λας αυ τς ε πι το
 κη ρυ γμα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε ε σχες τη
 Οι κς με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα.

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
(δ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ
προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες
δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ψ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσωτη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσε νανθρω πη σας

σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Γη' 5)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε μενος και
 το σον φυ λα αττων δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι ι
 τε ευ μα

Στίχ. β'. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρε μενος και
 το σον φυ λα αττων δι α τε σταυ ρου σε πο ο λι ι
 τε ευ μα

Στίχ. γ'. Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ' 9)

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τ σταν ρου σ πο ο λι ι
τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Κ^{νη} α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης χρι στε ε ο θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Πα ϕ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ σ μενος και
το σον φυ λα α ττων δι α τ σταν ρου σ σ πο ο λι ι
τε ευ μα

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.
 (Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

ᾠχος πλ. Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη

τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει

νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι

η πο λι ις σθ θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ

σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα

ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να

κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ

τε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου.

ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ

(Ψαλλόμενον εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Σταυροῦ)

ᾠχος πλ. Δι-θ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλοῦτα
τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Ἑβρ. δ' 14-16, ε' 1-6).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου - θ.

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μθ

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μθ ς

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τθ λα ς αυ τθ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τθ χρι στθ αυ τθ

ε στι ι

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κληρο νομι αν σ8 8 8 Δ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρόρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἄαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ογ').

ᾠχος Πά

Α λλη λ8 ï ï α A λλη η λ8 8 8 8

ï ï ï ï α A α α α α λλη η λ8 8

8 8 ï ï α α

Μνησθη τι της συναγωγης της εκτησωαπ

αρ χης ε λυ τρω σω ρα βδον κληρο νο μι ας σ8

ο ρος Σι ων τς το ο κα τε σκη νω σας ε

εν α α αυ τω

A λλη λς ι ι α Α λλη η λς ς ς ς

ι ι ι ι α Α α α ρα α α λλη η λς ς

ς ς ι ι α α

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με ε ε σω

ω τη η ης γη η η η η ης

A λλη η λς ι ι α α α α Α λλη

λς ς ς ς ς ι ι ι ι α Α α α ρα α α

λλη η η λς ς ς ς ς ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Μαρκ. ἡ 34-38, θ' 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ

τοὺς ἑμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῶ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

ᾠχος ἰὶ Δι

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^π 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ 22

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος α̅ν̅ Ζω

^{Zω} ο ι τα α α α α α α α α α α α α α α α
 α χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ρου ου ου βι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^Ζ μ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μ ^Μ Πα
 στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ^π 9 ει κο νι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ^Μ
^{Zω} ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Ζ και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω ο ο
 ο ο χο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α
 α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α α α
 α α α α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ σα α
 α α α δο ο ον τε ες πα α α α σα αν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι
 κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
 με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α
 με ε ε με ε ρι ι ι μνα αν
Ω Πα ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε
 α α α α α α α α α των ο ο λων υ πο
 δε ξο ο με ε ε νοι οι
Τ Πα Δι Πα αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αις ^{Δι} α ο ρα α α α α τω ω ως ^Ζ δο
 ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα ^{Ζω}
 α α ξε ε ε σι ιν ^Μ Αλ λη λου ου ι α α α
 α α α α α ^Ζ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος ^{ϞϞ} Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Ζ

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^Π

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^Ζ

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε ^Ζ

Π α ρα α α α σχϞ Κυ υ ρι ε ^Ζ

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζ

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^Ζ

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^Π

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζ

Σ οἱ Κυ υ ρι ι ε

Κ αἰ τω Πνευμα τι ι σθ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μθ Κυ ρι ος σε ε ρε ω ω

μα α α α μθ θ θ θ και κα τα φυ υ

γη η μθ θ θ και αι ρυ υ υ υ υ υ

ση ης μθ θ θ θ θ

Ἔτερον σύντομον ,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μθ Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μθ και κα τα

φυ υ γη η μθ θ και αι ρυ υ ση ης μθ θ

θ θ θ

Π α τε ε ρα γι ον και Α α γι ον

Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο θ σι ο ον

καὶ ἀαχωωριισον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐαγγελίου ἐρηνηνης θυσιαν

αινεεσεως

Και μετὰ τὸ Πνεῦμα τοσσε

Εὐχομεν πρὸς τὸν Κύριον

Αξιολογῶν και δι και οο

οοον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος ἀρχαῖον, συντηηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-θ

A Δι
γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η
η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ρου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η η
η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη
της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
Νη
ροι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε εθ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο

μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου

ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε

λε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι ος υ εν τοι ος

υ ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι ος υ ψι ι ι ι

ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι ος

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η α α α μη η η

η η η η η η η η η η η η

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ε ε ε λε ευ χα α α α α α α α α ρι
 ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι αι αι αι
 αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 δε ο με θα α α α α α α α α σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
 Θε ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ος
 η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ

σύστημα και ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ και παράδεισε
 λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη και παιδίον
 γέγονεν ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θε και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω ξ

Τ^Μ ην γα α α α αρ ση ην μη η η η η η η
 η η η η η τρα α α αν θρο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ο ο ο
 ο ον ε ε ε ε ε λιε ε ε ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι θρο νον ε ποι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι η η η θρο νον ε ε ποι οι

οι οι οι οι η η η σε ε ε ε ε ε ε
 ε και τη η η η ην σην γα α στε ε ε
 ε ε ιε ε ε ε ε ε ρα α α α πλα
 α α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρα αν υ υ υ υ υ υ υ ρα α α α
 υ υ ρα ανων α α α α α α α πει ει ει ει
 γα α α α α α α α α α Α πει ει γα α α
 σαα το ο ε πι ι ι ι ι σοι οι οι οι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει ει Κε χα
 ρι ι ι ι ι ι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε νη
 η η πα α α α α α α α α α σα
 α α α α η η η η η η κτι ι ι ι ι σι
 ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο η κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ζω Μ Πα
 ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 Νη Ζω Μ Πα
 ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε ε φη η η η η
 Μ Πα
 η η η η η η ε ε φη η μα α α α α α α
 ας το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Ζω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Μ Πα
 ω ω ω ω ω ω ω ω το ο ο φω ω ω
 Ζω
 ω ω ω ω ω ω ως τδ προ σω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Μ Πα
 πδ ς ς ς τδ ς προ σω ω ω ω πδ ς σδ ς ς
 Ζω
 ς Ky υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ
 υ
 υ
 Κε
 υ
 Πα
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

 ι ι ι ι ι ε κυ υ ρι ι ε ε Αλ λη λ ς ς ς

 ι ι α α α α α α α α α α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...
 Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και

 το σον φυ λα α των δι α τ σταν ρου σ πο ο λι ι

 τε ευ μα α α α

Ἦχος Δι - θ

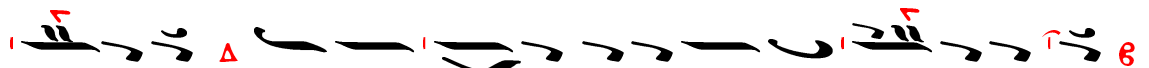
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

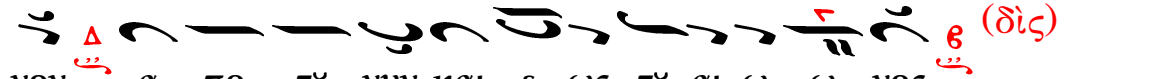
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

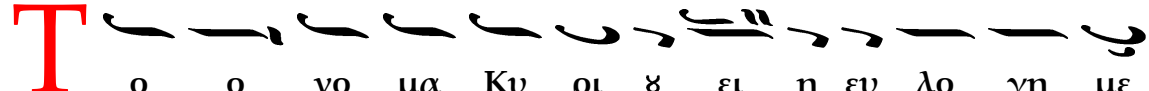
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος